૪૩૫૦

# કીસ્સએ શાહે યમન.

કેટલાએક વધારા તથા સુધારા સાથે.

હુકમસે.

માલીકાને મતબએ અલવી પરેસ.

મુંબાઈ :

" ભુલેશ્વર છાપાખાનામાં " છાપ્યું.

ઇ૦ સ૦ ૧૮૯૩.

# નાટકનાં પુસ્તકો.

ગુલશને બેખાર ઉર્ફે તમાશાએ પુરબહાર ( કે જેની અંદર નવ ઉરદુ ખેલો બે જલસા બંદગીઓ બન્જારાના ગાયનો તથા મુજરાઓમાં ગવાતી ૧૫૦ ગજલોનો સંગ્રહ કીધો છે ૧ ૪ ૦

અન્જામે સખાવત ( ઉર્ફે બાદશાહે ખોદાદોસ્ત )... ...૦ ૫ ૦
ચંદન મલ્યાગરી નાટક (સાતમી આવૃત્તિ)... ... ...૦ ૪ ૦
મકરેઝના (ઉર્ફે અપ્સરે ચરત્તર) ... ... ... ...૦ ૪ ૦
તોહફયે દીલકોશા (ઉર્ફે નઇ ઇન્દર સભા) ... ... ...૦ ૨ ૦
સોબતે અસર અથવા મોહન દુખદર્શક ... ... ...૦ ૩ ૦
નકશે સુલેમાનીનો ઉરદુ ખેલ... ... ... ... ...૦ ૩ ૦
ગુલશને બાહાર અફ્જા (નઇ દરીઆઇ ઇન્દર સભા) ...૦ ૨ ૦
અન્જામે સુખન (ઉર્ફે તીરીયા ચરત્તર) ... ... ...૦ ૩ ૦
ગુલશને બેખાર (ઉર્ફે બુલબુલે બીમાર) ... ... ...૦ ૩ ૦
દાદે દરિયા (ઉર્ફે બાદશાહે ખુદાદાદ) ... ... ...૦ ૪ ૦
ઇશ્ક નવ બહાર (ઉર્ફે ચંદ્રબદન મોહીયાર)... ... ...૦ ૨ ૦
નંદરાજા અને સતિસુલોચનાના ગાયનો ... ... ...૦ ૨ ૦
ધ્રુવ આખ્યાનના ખેલમાં ગવાતા ગાયનો ... ...૦ ૧ ૦
રસીકાનો અતિ રમુજી ફારસ... ... ... ... ...૦ ૧ ૦
ચાલાક શકરબી તથા ગુરૂજીની ગડબડનો ફારસ)... ...૦ ૧ ૦
અકસીરે આઝમ (ઉર્ફે તીલસ્માતે સુલેમાની) ... ...૦ ૧ ૦
હિંદુસ્તાની ગાયન સંગ્રહ ભાગ ૧;૨;૩; દરેકનો ... ...૦ ૧ ૦
બાહારે ગુલશન ભા.૧,૨.૩જો ૦ ૨ ૦ | ભાગ ૭, ૮, ૯ મો ૧ ૦ ૦
" " ૪,૫,૬ ઠો ૦ ૨ ૦ | " ૧૦,૧૧,૧૨મો ૦ ૨ ૦

બાહારગામવાળા સર્વે વેપારીઓ તથા હમારા ઘરાકોને ૦ જાહેર કરવામાં આવેછે કે હમારી દુકાનેથી દરેક જાતના ઉરદુ, અરબી ગુજરાતી, અંગ્રેજી, મરાઠી, સંસ્કૃત, નાગરી વગેરે પુસ્તકો તથા કીતાબો મળી શકેછે. જે સાહેબોને મંગાવવાની મરજી હોય તેઓએ વેલ્યુપેએબલ મારફત અથવા તો અગાઉથી મની ઓરડર મોકલી માલ મંગાવી લેવો. ઘણીજ કીફાયત મોકલી આપવામાં આવશે. તેની સાથે કમીશન પણ આપવામાં આવશે. જથ્થાબંધ લેનારને ઘણા ફાયદાની સાથે મોકલવામાં આવશે. ઉરદુ તથા અંગ્રેજી લીસ્ટ તૈયાર છે બે દોડીઆની ટીકીટ મોકલી મંગાવી લેવું.

મેહેતા જમનાદાસ ભગવાનદાસ કુંપની,
પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર
ભીંડીબજાર દુકાન નંબર ૧૦૩—મુંબાઇ.

# કીસ્સએ શાહે યમન.

**શુરૂ સાથ નામ અલ્લાહકે બખશીશ કરનેવાલા મેહેરબાન.**

અવલ તારીફ઼ ઉસ શાહે જહાં[1] કો,
કીયા પએદા વોહી અરઝો સમાં કો.
દિગર તારીફ઼ સો હુએ મુસ્તુફ઼ા કો,
કે જીસ્કી સિફ઼ત મેં પાયા ખુદા કો.
અજબ ખાવીંદ કે જીસ્કા યેહ અબ્દર હયે,
કે ઉસકી ફ઼હમ મેં સબ અકલ રદહુએ.
કે જીસકી શાનમેં કુરઆન સાજે,
છતર લવલાક કા સર પર બિરાજે.
અજબ સુરત અજબસીરત[3] અજબશાહ
કહું સલવાત બસ અલ્લાહ અલ્લાહ.
દિગર હુએં ચાર યાર ઉનકે પ્યારે,
યહી હુએં બાગે વહદત કે હઝારે.
અવલ સિદ્દીક ઓર ફ઼ારૂક ઉસમાન,
જીનહોંકી સિફ઼ત બોલા રબ્બે રહમાન.
અલી હુએં મુરતઝા સરદાર સબકે,
વોહી હુએં જાનિશીં મહબુબ રબકે.
રહા કર ચાર યારોં કા સલામી,
કિયા કર પનજતન કી તુ ગુલામી.
જો કોઇ ઉન ચાર ઓર પાંચોકા મુનકીર,[4]
કરીબ અલ્લાહકે વોહ મરદુદ કાફ઼ીર.
કરૂં દિન રાત સમરન પનજતન કી,
રઝા મંદી યહી હુએ ગુલ મિનનકી.

---

૧ દુનીયા. ૨ ગુલામ. ૩ આદત. ૪ નહિ માનનારો.

ગુલામી ચાર યારોં કી કબુલું,
ખવારિજ રિફ્ઝ કે જહગરોંસે છુટું.
અવલ એક રેઝકા કિસ્સા સુનાઉં,
ઈસી કિસ્સીમેં સબ જગ કો ભુલાઉં.
જુમ્માં કી રાત મેં ગોશાહ કબુલા,
જો કુછ થા કામ સબ દુનયા કા ભુલા.
પહન પોશાક ઓર ખુશબો લગાઈ,
ખુદા કે નામકી તસબીહ[1] ફિરાઈ.
ગઈ પડહતે મુજેહ જબ રેન આધી,
વલે થી ચાંદની કી દીલ કુશાદી.
ન વોહ રેન બલકે શબ કદર થી,
ન થી વોહ ચાંદની નુરે ચંદર થી.
અજબ વોહ રાતથી અશરતસે મામુર,[2]
કે જીસે હો દિલે મહજુન મસરૂર.
અજબ ઉઠતાથા દિલસે જોશ પર જોશ,
હુવા આખિર ઉસી હાલતમેં મદ હોશ.
જો કયા દેખું બડા હુએ એક મએદાન,
ખડે હુએં દસતબસતા બોહત ઈનસાન.
લગા પુછને મેં ઉસ જાગ હકા વાલી,[3]
કે જીસકે યેહ લિએ મએદાન ખાલી.
મુજેહ વોહ દેખકર આયા નીપટ[4] જોશ,
કહા ખામોશ હો ખામોશ ખામોશ.
મોવક્કલ હુએં યહાં ભેજે ખુદાકે,
બ ઈસ્તિકબાલે હઝરત મુસતફાકે.
યહાં પએગમબરોંકા હો ઉતારા,
મલાયેક ઓર હુરોંકા ગુઝારા.
અદબસે જા કહીં ગોશે ખડા હો,
નબીજીકા અગર દીદાર ચાહો.
યે સુનકર ઉનસે મએં પકડા કીનારા,
લગા ફિર દુરસે કરને નઝારા.
લગે આને પયમબર પાલકી સે,
લગે ઉતરને વલી હર નાલકી સે.

૧ માળા. ૨ ભરેલી. ૩ માલીક. ૪ ઘણોજ.

હુએ ઇતને જમા ગિન્તી ન આવે,
શુમાર ઉસકા કોઇ હરગીઝ ન પાવે.
ઉતર હુરોંને દી બાલોંસે જહાડુ,
સફાઇ ફિરગઇ ફિર દોસ દારૂ.
ખુદાને આજ ફલક[1] મસજીદ ઉતારી,
વો કરનેકે લિએ અપને સંવારી.
સમોં કે બાદ ઉતારા તખ્તે આલી
કીયા આલમકે તઇ ઝુલ્મતસે[2] ખાલી.
જો થા વોહ તખ્ત પુર અઝ શોલએનુર,
કરૂં કયા સુરત ઉસ સુરતકા મઝકુર.
ઉતર ડેરા કિયા મજલિસ મેં શાહને,
કીયા મુજરા અદબસે સબ સીપાહને.
જો સુરત દેખકર હમને બીચારા.
કે હએ તાહકીક યેહ પયગમબર હમારા.
હુયાં હુરાં ખડી મોરછરકો લે હાત,
પુકારે ફિર મલાયેક બોહોત સલવાત.
તજલ્લા નુરકા બરસે સરા સર,
હુઇ ફિર દુરસે ઝીયારત મયસ્સર.
જો ઉસ મજલિસ્સે થે એક મરદ દાના,
અસાલે હાથ ઓર હોયા રવાના.
વોહ પોંહચા આનકર મુજપર એકાએક,
ન જાનું થા બશર યા થા મલાયેક.
વલેકિન મેરે દિલને ખોફ ખાયા,
ન જાનું કયા કરેંગે યા ખુદાયા.
પકડકે હાથ મેરા નીપટ મજબુત,
લગા ફરમાને યું વોહ મરદે મઝબુત.
નસીહત[3] પર નસીહત કેહ સુનાઇ,
અરે ભાઇ તુ કુછ કરલે કમાઇ.
કહો તસનીફ અબ ઇસ મોઅજીઝે[4] કી,
અગર ખાહીશ હએ જન્નત કી મીલેગી.
સમજકે યાદરખ ઓર ઉસકો મત ભુલ,
યહી હયે મોઅજીઝા હઝરતકા મકબુલ.

૧ આકાશથી. ૨ અંધારૂં. ૩ શીખામણ. ૪ કરામત.

ફીકર કી છુરી ઓર દીલકો તરાશ,
અરે બાબા મેરે શાબાશ શાબાશ.
અગર ખાહીશ હએ મજાલિસમુસતફાકી
ખુદાકે દોસ્ત અહમદ મુજતબાકી.
અવલ દરયા[1] ઉપર જાકર નહાવે,
નવી પોશાક ઓર ખુશબુ લગાવે.
પડે યેહ મોઅજીઝા ચાલીસ જુમારાત,
અગર બાવર નહો દેખો કરામાત.
અગર કોઇ પડે કિસ્સેકો સુનાવે,
લગા રસને ચલા જન્નત કોં જાવે.
બેહેશતી[2] સાત પુશતાં ઉસકો માનો,
ખુદા શાહેદ ગવાહ હઝરત કો જાનો.
કોઈ મરદુદ ઇસમે શક જો જાને,
ઉસે દુશમન નબી અપના પીછાને,
હુવા ગાયબકે જબ વોહ ખિઝર સાની,[3]
બજા કુરનીશ નસીહત ઉસકી માની.
ગઇ ઉસ ખાબસે આંખેં મેરી ખુલ,
કહાં પીયાલા કહાં લઝઝત કહાં મુલ.
લગા દીલમે ફિકરકા બીજ બોને,
લગા ઇસ શેરસે મોતી પિરોને.
કહો યારો અજબ યેહ મોઅજીઝા હએ,
મજાહ ઉપર મજાહ ઉપર મજાહ હએ.
નબી પાસ એક દીન જીબરઇલ આએ,
કહા માલિક કા હઝરત કો સુનાએ.
કે હએ એકમુલકનામ ઉસકા યમન હએ,
બડા ઉસ બીચ કાફિરકા તમન હએ.
વલીદ ઉસ સખ્ત કાફિરકા લકબ હએ,
સરાસર[4] ફિતના હએ ઓર બેઅદબ હએ
વોહ પુજા રાત દિન પત્થરકો ચાહે,
કહે કોઇ ભલા પત્થર મે કયા હએ.
કે હએ દિલજાનસે દુશમન તુમ્હારા,
કીયા ઉન જગકા સામાન સારા.

૧ દરીયો. ૨ સ્વરગ પામેલો. ૩ બીજો. તદન.

ઔર ઉનકે ઔરપર કરતા હુએ શાદી,૧
એકઠી ફોજ ઉસપર લાખ આધી.
કસમ હુએ મુજકો તબ અનાજ ખાઉં,
પકડ કર જબ નબીકો લેકે આઉં.
સીપાહી એક મને સારે દિખાવે,
અપનકી ફોજ પર પદમ્દ કાહાવે.
કિયા ચાહતા હુએ વોહ તુમસે લડાઇ,
કરેગા આજ કલ તુમ પર ચરહાઇ.
વોહ યું સમજા ન બે ઇમાન મરદુદ,૨
કે હાર ઔર જીતકા માલિકહુએ માબુદ.૩
યહી ફરમાન આયા હુએ તમનકો,૪
કે વાહેદ જાન તુમ જાઓ યમનકો.૫
નલે સાથી નલે શમશીર કો હાથ,
તેરા પયદા કુનિન્દહ હુએ તેરે સાથ.
અગર ચેહ દુર હુએ જાના સલાહ હુએ,
ઇસીમે ખએર ઔર નેકી ફલાહ હુએ.
ખુદા તુમકો તમાશા કયા દિખાવે,
તુમારા દીન જગ અંદર બડહા વે.
એહ કિસ્સા સુનકે હજરત ને છીપાયા,
કિસીસે ભેદ અપના ના જતા યા.
મંગા ઘોડા કીઇ જલદી તયારી,
ચેકા ચેક યમનકી કીતી સવારી.
સવારી કર નબી જંગલસું આએ.
અકેલે જો યમન કી રાહ દહાએ.
જો આગે ચલકે કયા દેખે તમાશા,
કે હુએ એક બાગ ઇસ જંગલમે ખાસા.
કરીબ ઉસકે બડા હુએ શેહર આબાદ,
નબીજી દેખકર ઉસકો હુએ શાદ.
જબ આએ બાગમે પુછા કીસીકુ,
ચેહ બાગીચા હુએ કીસકા મુજહે બતાતુ
વોહ આકર યું કહા બંદા ખુદાકા,
ચેહ બાગીચા યમનકે બાદશાહાકા.

૧ ખુશી. ૨ બરતરપ. ૩ ખુદા. ૪ તમને. ૫ દેશ.

કહા સુનકર અજબ કુદરત ખુદાકી,
ઝરાસી દેર ભી મુજાહેકો ન લગી.
કહાં હુએ ચમન ઓર મક્કા મદીના,
કીસુ સું ભેદ મેં અપના ન દેના.
જો દેખા બાગ જાકર ખુબ ગુલઝાર,
કે રંગા રંગકે ફુલે હુંએ ફુલ વાર.
ચમન અંદર ચમન આબે રવાં થા,
સભી કુછ થા તમાશા યેહ જહાં કા.
હુએ ખુશ વખ્ત કર ઉસકા નઝારા,[1]
વઝુ કર કર દુગાના[2] ફિર ગુઝારા.
રહે ફિર સુએ[3] પાની કે કીના રે,
મુબારક પાઉં પાની મેં પસારે.
લગા જબ નુર ઉસ માથેસે છુટન,
લગે સુરજ ચંદન છાતી કો કુટન.
ભયા ઉસ રોશનીસું બાગ માસુર,
હુવા થા અર્શ[4] તક નુરનઅલા નુર.
સુનો ઉસ નહેરકી બાતાં કરમસે,
કે જીસ પાની મે હઝરત કે કદમ થે.
વોહ પાની જીસ ચમનકે બીચ જાવે,
પેહલે આવાઝ ઇલલ લાહ કા આવે.
ફિરા પાનો વોહ સારે બાગ ભીતર,
કીયા ફુલોં દરખ્તોં કો તરા તર.
લગે બુસે પરહન કલમા શહાદત,
ચહી હય સબ ગુલોં કી યેહ ઇરાદત.
કોઇ કેહને લગા અલ્લાહ મુતલક,
કોઇ કેહતા મોહમ્મદ ઉસકા બર હક.
પડા ઉસ બાગમે યેહ શોર બિલકુલ,
રસુલુલ્લાહ રસુલુલ્લાહ કા હુએ ગુલ.
કઝારા એક ઉસ કાફિર કા ચાકર,
ઉને કયા દેખ વોહ બાગીચે મે આકર.
કે ગુલ બુટે સભી કલમાહ પડે હુંએ.
ગવાહી નામેં હઝરત કી ભરે હુંએ.

૧ જોઇને. ૨ નીમાજ. ૩ તરફ. ૪ આકાશ.

યેહી આવાઝ તબ ઉસકે પડી કાન,
હુવા સુનકર નીપટ હયરાન હયરાન.
કહા માલીકો કુછ દે હએ દિખાઇ,
વ યા કુછ આજ મંયને ભાંગ ખાઇ.
કહા સાહેબ સુનુ હું મંયે કભી કા,
પડેહ હય બાગ સબ કલમા નબીકા.
કિસુસે ભેદમે ડરતે ન ખોલા,
કહો પીછે દરખ્ત૧ ઓર રૂખ બોલા.
કહું ખલકતર દિવાના મુઝકો જાને,
કે શાયદ૩ બાત મેરી કોન માને.
કે સારે બાગને એહ ગુલ મચાયા,
અકલ મેરીને સુનકર ચક્કર ખાયા.
વલેકિન ખોફસે કાંપુ મંએ થર થર,
ખુદાકી સુન લેજા તુ મુજહ મેરે ઘર.
કહા દિલ બીચ કયા કુછ આપડે હયેં,
વઝીફા૪ નામે હજરતકા પરેહ હંમે.
કે અલ્લાહ ઓર મોહમ્મદ કીસકો કહેતે,
વહી હએં કોન ઓર કીસ ખુંટ રેહતે.
ખુદા જાને સબબ ઇસ બીચ કયા હએ,
કે આલ્લાહ ઓર મોહમ્મદકી સદા હએ
સિપાહીને પુકારા મએં બતાઉં,
જો કુછ મએંને સુના તુજકો સુનાઉં.
મોહમ્મદ નામ પયગમબર કહાવે,
હરેક બંદેકો હકકી રહ બતાવે.
અજબ વોહ પાક સુરત પાક તન હએ,
મદીના ઉસ પયગમબરકા વતન હએ.
કહાવે હએ વોહી મવલાકા પીઆરા,
કે જીસકી શાહેદી હએ બાગ સારા.
હમારે બાદશાહને યું ઠેરાઇ,
કે કરયે જા મોહમ્મદસે લરાઇ.
ભલા કોઇ જો યેહ અઝમત દીખાવે,
કહો ઉસપર ફતહ ફિર કોન પાવે.

૧ ઝાડ. ૨ દુનીયા. ૩ કદાચ. ૪ નિત્ય સ્મરણ.

યહી કેહ કર લગા ફિર સએર[1] કરને,
ચમન દર ચમેન બાગીચેમેં ફિરને.
જો કયા દેખે અજબ મરદે જવાં બખ્ત,
જો અપની મોજસે સોતે હએં ખુશવક્ત
સરા સર નુર ચારોં તરફ બરસે,
ખુદાકા અરશ ઉન દેખન કો તરસે.
હુવા વોહ દેખ ઉસ સુરતકે કુરબાન.
કેહા કુદરત તેરી સુબ્હાન સુબ્હાન.
કે યેહ બંદા તુ અપના બના યા,
કે કયા જાના નહી તુ આપ આયા.
ખડા કદમોં મે મુજતરર[2] હો યકાયક,
ગઈ ખુલ આંખ હઝરતકી અચાનક.
ઉઠે જબ આપ ઉસ આરામ ગાહસે,
યેહ ફરમાયા ઉસી બંદે ખુદાસે.
અરે બાબા યહાં તુ કયું ખડા હએ.
કે હએ તુ કોન કયા મતલબ તેરા હએ,
વોહ યું બોલા થા કુરનિશકો[3] અદાકર.
યમનકે શાહકા હું ખાસ ચાકર.
યહાં આયાથા દેખન બાગવાડી,
મેરી કીસમત મે થી ઝીયારત તુમ્હારી.
તકલ્લુફ બરતરફ એક અરજ પાઉં,
કે જાં બખશી હો દિલકી કેહ સુનાઉં.
મકામ ઓર નામ અપનામુજેહ બતાઓ,
કે હો તુમ કોન ઓર કિસ ખુંટ જાઓ.
યેહ ફરમાયા મોહમ્મદ નામ મેરા,
હમારા હએ મદીના ખાસ ડેરા.
ખડા હએ પ્યાર ઉસ માલીકકા મુઝપર,
કીયા હએ આખેરી મુજકો પયગમબર.
યહાં આયા હું મએં ભેજા ખુદાકા,
નસીહત કો તુમહારે બાદશાહ કા.
ખડા સુનતા યહાં બાબા સિપાહી.
તુ કેહ કલમા અગર ચાહે રેહાઇ.[4]

૧ ફરવા લાગ્યો. ૨ બેકરાર. ૩ સલામ. ૪ છુટકો.

ન હજરતસે વોહ કુછ તકરીર લાયા,
કબુલા જો પયગમબરને બતાયા.
મોહબ્બતસે ઉસે છાતી લગા કર,
કહા ફિર યું ઉસે અએ મરદે ચાકર.
તુ કેહ જાકર જો અપને બાદશાહ પા,
બુલાએ હંએ તુજેહ એલચી ખુદાકા.
યેહ સુનકરકે ગયા વોહ મરદે ફરજામ;[૧]
સુનાયા જાકે પએગમબરકા પએગામ,[૨]
અરે કયા બએઠા હએ શાહેસિયાહબખ્ત,
કે પોંહચે હએં મોહમ્મદ સાહેબે તખ્ત.
યેહ સુનકર નામ યું બોલા વોહ બદઝાત,
કે કયા કુછ ફુઓજ કયા સામાન હે સાથ.
કહા ઉન પા[૩] ન લશકર હએ ન બીસતર,
અકેલે બાગમેં બએઠે હયેં ખુશતર.[૪]
વલેકિન બાગકે કયા શજર[૫] કયા ગુલ,
પુકારે હએં રસુલુલ્લાહ બિલ કુલ.
કહા તુમ કુછ અજબ ઉસકા ન જાનો,
કે અયેસી બાતકો જાદુ પીછાનો.
મુકરર શાહેદો ઉસકી સુની હએ,
કે હએ વેહ સાહીર પયગમબર નહીં હયે.
કે ના દિલ બીચ તુમ કુછ ખઓફ લાઓ,
તુમ અપને લાતો ઉજાકો મનાઓ.
હુવા રાઝી મનાયા દલાં ના ઠાકર,
કે જીન દુશમન મેરા ભેજા મેરે ઘર.
કહા ફિર ફોજ અપનીકો બુલા કર,
કે ઘેરો ચવ તરફ બાગીચા જાકર.
કરો મઝબુત ચારોં તરફકી રાહ,
કે મત જા ભાગ વોહ આલા શાહનશાહ.
કભી વોહ શેર મુજ હાથોંસે છુટે,
તમામી શેહર ઓર લશકરકો લુટે.
યહી બાતાં કીયા બદ બખ્ત શાહને,
લીયા ફિર ઘેર બાગીચા સીપાહને.

૧ મુબારક. ૨ હુકમ. ૩ પાસે. ૪ ખુશાલ. ૫ ઝાડ.

મકર૧ કાફિરને ફિર અપને લગાએ,
ઝરાહ બખ્તરમેં સજઅપની બનાએ.
સભી હથયાર તન અપને પે જડ કર,
વહાં આયાકે જીસ જાગ થે સરવર.૨
નબી કો દેખ ગુસ્સે સે પુકારા,
કે કેહતે હયેં તુજે અલ્લાહકા પીયારા.
કે મકકે બીચ પયગમબર તુમહી હો,
મદીને શેહર કે સરવર તુમહી હો.
યેહ ફરમાયા કે ઇસમેં શક નહી હયે,
જો કુછ સુનતે હો ખાસિદકો૩ યકીં હયે.
અરે કાફીર મુઝે સવગંદ હકકી,
જો કુછ હએ પરવરિશ સબમે ખલકકી
પયગમબર કર મુજેહ હકને ભીજાયા,
તમસ્સુક૪ શાહેદી કુરઆન લાયા.
યેહ ફરમાયા કે તુમ દુનયાંમે જાઓ,
ખલક ભુલીકો સીધી રહ બતાઓ.
યહી ફરમાન આયા થા હમનકો,
નસીહત જોકે કર શાહે યમનકો.
ખુદા અપના મુજેહ માશુક બોલા,
હશરમેં શાફિએ મખલુક બોલા.
પસ અબ મેરી નસીહત દિલસે માનો,
કે માલીક કી રઝા ઇસ બીચ જાનો.
કહે મેરે કો દિલ જાંસે કબુલો,
કરો તોબા કુફરકી રાહ ભુલો.
અગર કોઇ પડહ દિલ સાથ કલમહ,
મુરાદ અપનીકો પોંહચે એક પલ મહ.
હમારા દિન ઓર મઝહબ સહી હએ,
ખુદાકે પાવનેકી રહ યહી હયે.
હમારે દિનકી હકસે સનદ હયે,
ખુદાકી સુન તુમહારા દિન રદ હયે.
સુની મરદુદને જબ યેહ નસીહત,
હુવા દિલસે નિપટ ખારો ફઝીહત.

૧ ઢોંગ. ૨ સરદાર. ૨ સાચાઇ ભરેલું. ૪ મજબુત.

લગા દિલ નેશતર ઉસકા ઉબલને,
લગા બિન આગ અપને આપ જલને.
હુવા જલ બલકે ઉસકા રંગ કાલા,
ગોયા મુરદા ઝઅીંસું અ । નિકાલા.
ચડહા ટેવડી૧ નિપટ ગુસ્સે સે બોલા,
જો કુછ થા કુફર દિલ અંદરસે ખોલા.
કે અબ લગ ભી નહીં બાઝ આવતે હો
દગાસે મુજેહ તંઈ ફરમાવતે હો.
ફંસે હો અબ શિકનજે બીચ આકર,
કહો અબ ભાગ કર જાઓગે કીધર.
કહાં અસહાબ૨ ઓર તેરે બીરાદર,
ખુસુસન મુરતુઝા શેરે બહાદર.
કે જીસકે ઓર પર દોરી પિરાતે,
કે કિસ મુદદતસે ખિલતક૩ કો જીલાતે.૪
કે મયે મુદદતસે તજવીજાં કરું યહાં,
તુમહારે ખુનકા પ્યાસા ફિરું યહાં.
ન છોડું જીવતા તુમકો કિસી રાહ,
કરો ખિલકતકો મત આગે હો ગુમરાહ.
હુઈ ઉમ્મેદ મેરી દિલકી પુરી
કરુંગા ઠાકરોં કી બાદ્રાત ચુરી.
કહા મરદક નકર ઇતની દિલેર,
હકીકત કયા તેરી બુનયાદ તેરી.
ખુદા ચાહે જીસે મારે જીલાવે,
કોઇ શય હુકમ બિનજુમબિશ ન ખાવે.
મયેં સાથીકી નહીં પરવા રખતા,
ખુદાકે ફઝલકી ઇમદાદ તકતા.
યેહ સુન કાફિર લગા માથેકો દાબન,
લગા પુર ગજબ હો દનદાંકો ચાબન.
હુઈ આખિર નગુસ્સેકી સમાઇ,
કે જલદી તેગ હઝરત પર ઉઠાઇ.
લગે દેખન નબી ફિર આસમાનકો,
કે હયે તુ આસરા હમ બેકસાંકો.

૧ ભમર. ૨ પાસે બેસનાર. ૩ દુનીયા. ૪ ઉજાસ આપતા.

કે જયેસા વાર કરતાથા નબી પર,
હુએ વોહ ખુશ્ક દસ્ત[1] ઉપરકે ઉપર.
હુવા મરદુદ ફિર મરનેસે બદતર,[2]
લગા ફિર કુફ્રકો બોલન સરા સર.
અરે કયા સેહર કયા જાદુ ચલાયા,
હમારે હાથકો ઉપર સુખાયા.
લગે ફિર આપ યું નરમીસે બોલન,
લગે હીરે જવાહીર લાલ તોલન.
અરે કાફિર ખુદાકા ખઓફ[3] કીજીયે.
પયમબર અપનેકો તોહમત નદીજીયે.
કહાં જાદુકો હયે ઇતની કરામત,
સમઝ કર અપને દિલકો કર મલામત.[4]
કે જાદુ કુફ્રકા જાદુગર હયે કાફિર,
ઠીકાના કુફ્રકા દોઝખ હયે આખિર.
મઝાહેબમે હમારે સેહર બદ હુએ,
હમારા ઇલમ સબ જાદુકા રદ હુએ.
યેહ સુન અહવાલ કાફિર ફિર પુકારા,
મુજેહ હો કિસ્તરહ બાવર તુમહરા,
કે હએં ઇસ બીચ કબરસતાં હઝારાં,
હઝારાં બરસ કે હુએંગી મઝારા.
જો ઇન કબરોંસે ગર મુરદા જીલાવે,
અજબ કયા મુજકો તબ ઇમાન આવે.
યેહ સુનકર આપને આવાઝ મારી,
નહી માલિક કો ઇતની બાત ભારી.
કે કેહ ઓર કોન મુરદે કો જીલાઊં,
કુદામી ગોર સોતી કો જગાઊં.
વહાંથી ગોર એક ફુટી પુરાની,
બતાઇ હાથ સે ઉસકી નિશાની.
કહા ઉસ કબરકા મુરદા જીલાઓ,
કરામત અપની તુમ મુજકો દિખાઓ,
નબીને અપને માલીક કો સુનાયા,
કે રખલે આબરૂ મેરી ખુદાયા.

---

૧ હાથ. ૨ ખરાબ. ૩ ડર. ૪ ધુરાઇ.

લીયે ઉસ ગોરસે માટી ઉઠાકર.
વોહી માટી હવાકો દી દીખાકર.
સુનો યારો વહાં નેહરે[૧] રવાંથી,[૨]
વોહ નેહરેં ખાસ બગીચે કો જાતી.
વોહ ખાસા બાગ મેહલોં કે ભીતરથા,
વહાં યેક સેબકા[૩] સુખા શજર થા.
વોહ માટી ઉડકે ઉસકી નેહર ભીતર,
ગઈ વોહ સેબકી જડ બીચ બેહકર.
કિયા ઉસ સેબકો સર સબ્ઝ બિલકુલ,
નિકલ આયે તમામી બરગ[૪] ઓર ગુલ.
હુવા વોહ તુરત ફલ ખાને કે લાયેક,
સુનો આગે હિકાયત હોકે શાયક.

## હીકાયત બાદશાહની છોકરીની.

જોથી ઉસ બાદશાહકી યેક દુખતર,
વો સુરત શકલ સુરજસે થી બેહતર.
પરી દેખ ઉસકે તઈ અફસોસ ખાતી,
ગુલામી ચાહતી ઉસપર વોહ આતી.
નથી કુચ કારસે દુન્યા કે મહરમ,
બરસ છે સાતકી થી બલકે કુછ કમ.
ઉસી બાગીચેમેં થીં વોહ પરી ઝાત,
કની ઝાં યોર પરસ્તારાં થી ઉસ સાત.
વોહ અચરજ દેખ ઉસકા દિલ લુભાયા,
મંગાકર સેબ ઉસ લડકીને ખાયા.
વોહ ખાને સેબસે હુઈ હામિલ,
હુવા ફિર દરદ ઝેહકા ઉસકો કામિલ.
હુઈ પીડા ઉપર પીડા સિવાઈ,
લગી કરને દુહાઈ યોર દુહાઈ,
કોઈ અયેસા મેરે બાબા કો લાવે,
મુજેહ ઈસ દરદ ઝાલિમસે છુરાવે.

૧ નદીયો. ૨ વેહેતીથી. ૩ સફરજનકા. ૪ પાંદડાં.

વહાં ઉસને નબીકો યું પુકારા,
કે અબ જાદુ નહીં ચલતા તુમ્હારા.
કે મેરે ભી હુયે ઠાકર સહાઇ,
અજબ તુમ ખાક કાહીં કો ઉડાઇ.
યેહ સુનકર આપ બોલે મુસકુરા[1] કર.
કે જલદી ખબર લે ઘર અપને જાકર.
હુવા ઇતને મેં યહાં શોર ઓર શર,
લગે દોડન યેકા યેક લોગ અકસર.
ગુલામાં ખાદિમાં[2] નોકર વ ચાકર,
લગે કહેને કે તઈ વોહ શાહસે જાકર.
જો કયા દેખા ચલો ઘરકો શીતાબી,[3]
અજબ મેહલોંમેં હયે ગમ ઓર ખરાબી.
કહું કયા કુછ નહી કેહનેમે આવે,
ફલક ગિરજા ઝમીં ટુકડે હો જાવે.
યેહ સુન કમ બખ્ત કાફિર થર થરાયા.
પટક શમશીરકો મેહલોંમે આયા.
જો કયા દેખે મેરી કનયાં કુંવારી,
નેહાયત[4] દરદસે કરતી હયે ઝારી.
સભોંસે થી ઉસે પ્યારી વો દુખ્તર,
હુવાફિર હાલ દેખ ઉસકા યેહ સુઝતર.
લગા તરસા કે દેખે ઉસકા લોટના,
લગા ફિર બાલ દારીકે ઘસો ટન.
લગા કહેને કે અયે બાબા કી પ્યારી.
તેરી યેક જાનપર સો જાન વારી.
કે કેહ કયા આજ કર બયેઠી કમાઇ,
લિખી કિસમત મેં મેરે બેહુયાઇ.
અરે બાબા મયેં જબથી બાગ ભીતર.
તમાશા દેખતી ફિરતી થી ખુશતર.
અચાનક યેકડલી માટીકી અઝ ગેબ,
વોહ ઉડકે બાગ મેં આઇ બિલારેબ.
વહાં શુખા શજર યેક સે બ કા થા,
નહીં વોહ સેબ બિન આસેબ કાથા.

---

૧ જરા હસીને. ૨ નોકર. ૩ જલદી. ૪ ઘણીજ.

વોહ માટી મિલકે પાની મેં નહર કે,
ગઈ જડ બીચ ઉસ શુખે શજર કે.
હુવા ફિલ ફોર૧ વોહ સર સબ્ઝ માકુલ,
લગે દરહાલ ઉસ બુટે કો ફલ ફુલ.
વોહ ખાયા સેબ મેં જલદી મંગા કર,
હુઈ હું ચુર ઉસ મેવે કો ખાકર.
યેહ સુનકર દિલ મેં કાફિર કે જો આઈ,
કે હયે ચોલ ગિલ૨ જો હઝરતને ચલાઈ.
હુવા સુન કર દો દીલહો પુર મલામત;
કે શાયદ સેહર હયે યા હયે કરામત.
લિખું કયા અબ મયં કિસ્સા ઈશરવિશકા,૩
હુવા નવ્વે બરસકા યેક લડકા.
નિકલતે હી બડહા કદ ઉસકા અયસા,
વલે સારા જવાં હોતા હયે જયેસા.
વલે દાડીહ ઉપર અયસી સુફેદી,
જવાની કી રખાથા ના ઉમેદી.
વોહ નાની પાસ બૈઠા યું સહાવે,૪
ગોયા નાનેકો ગોદીમેં ખિલાવે.
લગા બુઢા થા થાન અપની બનાઉં,
લગા ફિર દમ બદમ દહરીકુ લાઉં.
યેહ અચરજ દેખ સબને ગુલ મચાયા,
કે અયેસા સેહર દેખનમેં ન આયા.
જો દેખે સામરી કયા સેહરે આલી,
પકડ કદમોંકો ખાવે ગુશ માલી.
હુયે હયેરાનો તરસાન સબ ખિરદમંદ,
બરસ નવેકા હો લડકીકા ફરજંદ.
વોહ સુનકરકે સખુન બુઢા વોહ ફરજંદ,
અસા લે હાથ કર કપડેકા તહ બંદ.
લગા પુછનકે સાહેર કૌનસા હયે,
કે જીસ્કા તુમ ઈતા ગોગા કીયા હયે.
કહા સબને મોહંમદ નામ ઉસ્કા,
ફૂલાને બાગમેં ડેરા હયે જીસ્કા.

૧ તરતજ. ૨ માટી. ૩ ચાલ. ૪ શોભાવે.

યેહ સુન ખાને લગા ખુદા નિપટ જોશ,
કહા ખામોશ[1] હો ખામોશ ખામોશ.
અરે જલદીસે તુમ તોબાહ કરોરે,
મોહંમદ નામકા કલમહ પઢોરે.
કરો અયસે પયંબરકી ઇતાઅત.
અગર હો કલકો ઉમેદ શફાઅત.
વઇલા કહરકી આતિશ જો આવે,
તુમ્હારે શેહરો લશકરકો જલાવે.
ખુદાકી કસમ હયે વોહ ઝાતે આલી,
હશરકે રોજ હો ઉમતકા વાલી.
કે જીસને અમ્રકો[1] ઉસ્કે ન માના,
કિયા દોઝખમેં વોહ અપના ઠિકાના.
કહા ગુમ રાહકો ફિર મરદ યું કર,
લગા કેહને કે અબ્બીર[2] હયા કર.
ઉસીકા કામ થા મુરદહ જીલાના,
સમજ યેહ બાત બર[3] ખુરદાર દાના.
ઇતી કરના ન થી અય મરદ ગઝબી,
તુમ્હે અયેસે પયંબરકી બે અદબી.
યે કેહ એહલોંસે ખુદા થમ થમાતા,
ચલા ઉસ બાગમેં લાઠી ટિકાતા.
યેહ સુનકર દૌડને સબ શેહર લાગા,
કે યેહ જાયે નવાસા બાદશાકા.
હુયે ચારોં તરફ ઉસ્કે ગરા ગર,
હુઇ અંબોહ તુ મુજપર મંયે તુજપર.
વોહ પોંહચા જાકે હજરતપર યેકા યિક,
લગા કેહને કે અયે જન્નતકે માલિક.
તુમ્હારી સીફત ક્યા કિસે પુકારૂં,
તુમારે નામ ઉપર જાન વારૂં.
કે શાહા તુમ મુજેહ કલમહ સિખાઓ,
મુકામ ઓર નામ અપના મુજેહ બતાઓ.
હુયે ઉસપર રસુલુલ્લાહ રાજી,
દીયે કલમે કી ઉસ્કો સરફ રાજી.

૧ ચુપ. ૨ હુકમ. ૩ મારા માબાપ. ૪ ફૂલ.

કહા ફિર આપને અય્એ મરદે દાના,
મકામ ઓર નામ અપના કેહ સુનાના.
કહા બુઢેને અય્એ સરદાર વાલા,
કે મય્એં વોહ હું જીનકો તુમ જીલાયા.
વલે મેરા અબુ આમિલ હય્એ નામત,
કે થા મંય્એ શીસ પયગમ્બર કી ઉમ્મત.
કે હઝરત શીસ પર નાઝીલા૧ વહીથા,
કે ઉસકી બાતકા કાતિબ મેંહી થા.
તુમારા ઉસ સહીફે૨ બીચ મઝકુર,
પડા હમ બારહા અય્એ શાહે પુર નુર.
જમા હોકર સભી અસ હાબ એક રોજ,
લગે પુછને કે અય્એ શાહે દિલ અફરોજ.
કે એહ અય્એસા પયગમ્બર કોનસા હય્એ,
કે જીસકા વસ્ફ૩ ખાલિકને લિખા હય્એ.
એહ ફરમાયા કે ખતમુલ અંમબિયા હય્એ,
ઈસમ ઉનકા મોહમ્મદ મુસતફા હય્એ,
ખુદાકી મોહર ઉસપર સર બસર હય્એ.
સભી નબ્યોંમે ઈસ સર પર છતર હય્એ,
મરે એક સોહબતી કો વોહ જીલાવે,
વોહ કુફફરોં કો એહ અઝમત૪ દીખાવે.
અગર હોવે કિસે ઉનકી ઝીયારત,
મિલેગા ઉસકો બેશક બાગે જન્નત.
કહું કયા સિફત ઉનકી બે અદદ હય્એ,
ગુનહ ગારોં કી મહશર મેં સનદ હય્એ.
જો કોઈ તુમસે હો ઉસ વખત હાઝીર,
મેરી તસલીમ ઉનકો કહેની જાકર.
લગે અસહાબ હય્એં સબ સુનકે રોને,
તુખુમ હસરત કા દિલકે બીચ બોને.
કે હઝરત શીસ હય્એં જીનકે સલામી,
કે શાયદ કિસકો હો ઉનકી ગુલામી.
કે થી દોલત મેરી કિસ્મત મેં યા શાહ,
કે પાઈ આજ મય્એં અલહમદો લિલ્લાહ.

---

૧ ઉતરતી હતી. ૨ કીતાબ. ૩ વખાણુ. ૪ બુજરગી.

યેહી સુનકર નબીને યું પુકારા,
કે ભાઇ શીસકા કેહ તુ ગુઝારા.
કહા બુઢેને અએ દો જગકે સરવર,
કે વોહ શાકી રહે અએસા રઝા પર.
કભી હક કે અમરસો મુંહ ન મોડા,
કભી બીન હુકમે હકતિનકા¹ ન તોડા.
હુએ સુનકર નબી ખુશ વકત બિલકુલ.
કહા ફિર શીસપર ચલ હમદ ઓરકુલ
સભી સુનકર કુફફાર અલ્લાહ બોલે,
કે હએ બરહક રસુલુલ્લાહ બોલે.
યેહ દેખ હાલત ગિરા વોહ શાકે ગુમરાહ,
કદમ કો ચુમ બોલા અએ શહન શાહ.
મુજેહ યેહ દીનસે અબ શાદ કીજે,
ખતા મેરી કરમસે બખ્શ દીજે.
કીયા ગુમરહ કો હઝરત ને તરહહમ³,
કિયા ફિર દીનસે ઉસકો ભીમહરમ.
સભોંકો આપને કલમા સોખાયા,
સીભોં ને દીન કો માથા નિવાયા.
કે સારા શેહર ઓર લશકર તમામી.
હુએ ફિર દીનકે આકર સલામી.
દુગાના શુકરે હક હઝરત અદાકર,
કહા બુઢેકો પાસ અપને બુલાકર.
કે કહે તુજકો હએગી દુનયા પ્યારી,
વ યા ચાહતા હએ દુનયાસે ફરારી.
જો કુછ ચાહે સો કહે અએ મરદે તાલીબ,
યહાં મવજુદ હએં દોનો મતાલિબ.
કહા બુઢેને સુન અએ માયહ આમાલ,
સુના મએં શીસસે કિયામતકા અહવાલ.
યહી હએ મુદદઆ અબ મુજેહ ગદાકા,
રહું ખાદીમ શહીદે કરબલા કા.
યહી ચહતાહું અએ હાદીએ કામિલ,
હયાત અંદર મમાત ઉનકીહો શામિલ⁴.

---

૧ હુકમ. ૨ તરખલું. ૩ મેહેરબાની. ૪ મળેલી.

યહી હએ બાત મેરે મુદદઆ કી,
નબીને ઉસકે હક અંદર દોઆકી.
અરે દિલ બસતુ અબ હસનએનકા હએ,
ગુલામે ખાસ આલે દીન કા હએ.
પકડ હસનએન કે દામન કો કસ કર,
ચલે મહશરકો તુ જન્નતમેં હંસકર.
રહે યારબ બે હકકે ઈન કરામત[1],
મેરે ઈમાનકી પુંજી સલામત.
ઈલાહી ઈસકે પઢને સુન્ને વાલે,
કિયામત કો હો રીઝવાન કે હવાલે.
યેહ સુન કર અએ મુસલમાનો કરામાત,
કહો ઉસ જાત પર સલવાત સલવાત.
ઈલાહી કર યો દમે આખિરકી યારી,
રહે કલમએ શાહાદત દિલસે જારી.

તમામ શુદ.

## ગઝલ

અલ્લાહકે પ્યારે ગમે ઉકબાસે બચાદો
જા થોડીસી ફીર દઓસમેં મવલાસેમીલાદો
માગેલ નહીં હોતા હે સુએ હક દીલે સરકશ
ઉસકો મેરે રહબર મએ વહદતકા ચખાદો
મએ મુનતઝરેરવસ્લ હું અબ હદસેઝીયાદા
શાહા મુજકે તુમ શરબતે દીદાર પિલાદો
દીદારકી હસરત હએ ઝીયારતકી તમન્ના
યેક શબમેરે આકા રૂખે અનવરકો દીખાદો
મહબુબે ઈલાહી ગુલે બુસતામે રીસાલત
ખુશબુઇ મુજકે જીસમે મોઅત્તરકી સુંઘાદો
જાકરકે મદીનેમેં નસીમે સહરી તુ
યેહ અરઝ મેરી સાકિયે કવોસરકા સુનાદો
આસી હે આજીઝ આપકીઉમ્મતમે સરાસર
તકસીરો ખતા ઉસકી અપ્રવ રબસે કરાદો

1 બુજરગી. 2 વારજોનાર.

## ફઝીલત દુરૂદ શરીફ કી

કહે એક દિન આકે રૂહુલ અમીન,
નબીસેકે એએ સઇયદુલ મુરસલીન.
હએ કોહકાફ કે ઉસતરફ એક શેહેર
હએ દરયા વહાં એક બોહત પહનતર.
કઇ અકસામકી ઉસમે હએ માહિયાં,
કેપડહતી હએ સલવાત વોહ જાવીદાં.
પકડતા અગર કોઇ હએ ડાલ ગલ,
ઉસી આન હોતા હએ હાથઉસકાશલ.૧
વોહ જાતી હએ માહીહો ફિલફોરસંગ,
નહીંહોતા હએઇસઅમ્રમેં કુછ દિરંગર.
યેહ બાઇસ્સે કોઇ પકડતા નહીં
વેહ રહેતી હએ આરામસે બિલયકીં૩.
તસદ્દુકસે૪ સલવાતકે યા રસૂલ,
ઉનહેં ઇસ્તરહ અમનિયત હએ હુસુલ.
અગર કોઇ મુસલમાં પઢે સિદક સાત,
ન ડાલેગી દોઝખકી આગ ઉસપે હાત.
મુહિબ્બાં બચા ચાહો આફાતસે,
રખો કામ દીન રાત સલવાતસે.
પિછાનો ઇસે તુમ ઇનાયાતે હક,
બજા શુકરકે લાઓ સજદાતે હક.

## મુનાજાત બદરગાહે મુજીબુદદાવાત

ફઝલ કર યા રબ મોહમ્મદ મુસતફા કે વાસતે,
સઇયદે કઓનએન ખતમુલ અંમબીયા કે વાસતે,
યા ઇલાહીલ આલમીં યેહ અરઝ હો મેરી કુબુલ,
અસતજીબ હાઝા દુઆએ મુજતબા કે વાસતે.

૧ પથ્થર. ૨ વાર. ૩ નીરાતથી ૪ વાસ્તે.

દુર કર રનજે દિલી દે સેહતે કુલી મુજેહ,
ઉસ શાહે સિદદીક અકબર બા સફા કે વાસતે.
ફઝલ કે હાથોંસે મુજહકોમેવએ મકસદ ખિલા,
ઉસ ઉમર ફારૂક આદિલે બેરીયા કે વાસતે.
દોજહાંમે હઝરતે ઉસમાન કી રૂસે મુજેહ,
મત ખિજલ કીજો તો ઉસ સાહેબે હયાકેવાસતે.
બાર ગાહે આલીમેં તેરી હયે યેહમેરી ઇલતિજા
મુશકિલેં હલહોં મેરી મુશકિલ કુશાકે વાસતે.
બુલબુલે બાગે મદીનેહ કુરતુલ અએન રસુલ,
યાને હઝરતે ફાતિમા ખયેરૂં નીસાકે વાસતે.
દે ખુશી દિલકો મેરીસર સબઝ કર નખલેમુરાદ,
ઉસ હસન ખસતાહ જીગર સાહેબે લેવાકેવાસ્તે.
હેર તરફસે ફોજે ગમને આનેકર ઘેરા મુજેહ,
દે અમાન યારબ શહીદે કરબલાકે વાસતે.
કોન તુજબિન દાદેરસ આસીકા હોવે અયેખુદા,
કુદતર ફરયાદેરસ ઝએનુલ અબા કે વાસતે.
બહોત હી હએરાં હુવા હું કર તુરહુમકી નઝર,
બાકરો જાફર અલી મુસા રઝા કે વાસતે.
મુસા વ કાઝિમ નકી વ બા તકી વ અસકરી,
વઆાન ઇમામે મેહદી હાદીએ હુદા કે વાસતે.
યા ઇલાહી દુર કર સબ રન્જો અનદોહ ગરીબ,
ગવસુલઆઝમ પીર મુરશદ રહેનુમા કે વાસતે.
ફઝલસે અપને ઇલાહી બખશદે સબકે ગુનાહ,
કુલ મોહીબ્બાને ખુદા ઓર મુસતફા કે વાસતે.

---

## મુખમ્મસે વફા

મોહમ્મદ બાદશાહે દોજહાં હએ,
મોહમ્મદ તાજે ફખે મુરસીલાં હએ,
તને દુનયામેં વોહ લારએબ જાં હએ,
વહી બે શક શફીએ આસીઆં હએ,
કરૂં તારીફ કયા કાસીરે ઝબાં હએ.

વોહુ હામી સબકા હુએ ઓર દીનો ઇમાં,
નહીં શાન કીસકી ઉસકે હમસરે શાં,
પહીં હુએ દરજે માસીયતકા દરમાં,
રીયાઝ મગફેરતકા હુએ વોહ રએહાં,
ચમને લાતફનતુકા વોહુ બાગબાં હુએ,
મોહીબ્બો દીલમેં રખો ઉસકી ઉલફત,
તુમહારે વાસતે હુએ યેહ હીમાયત,
હુવા હુએ જો કે પાબંદે મોહબ્બત,
હુએ ઉસકે વાસતે લારએબ જન્નત,
ઉસે નારે જહન્નમ સે અમાં હુએ.
સભી દીનયોંસે ઉસકા દીન હયે બહેતર,
તમામી અંમબીઆ કા હયે વોહુ સરવર,
હુવા અયેસા ન હોવેગા પયમબર,
દિલા ઉસ બીન ન કીસ્સે ઇલતેજા કર,
વોહ બેશક દસતગીરે બે કસ હયે.
ખીઆલો ખ્વાબ દુનયાકો સમજીયો,
તુ અપની ઉમર મત બરબાદ કરયો.
સખુન યેહ ખુબ મેરા યાદ રખીયો,
મોહમ્મદ પર સદા સલવાત પડીહીયો,
"વફા" જબતક તેરે મુંહમેં ઝબાં હયે,


## ધિ ભૂલેશ્વર છાપાખાનું.

[ ઠેકાણું ભુલેશ્વર રસ્તો. ]

જત ઉપલા છાપાખાનામાં દરેક જાતનું અંગ્રેજી, ગુજરાતી, મરાઠી, ઉરદુ વગેરે કામ સરતે અને કીફાયત ભાવે કરી આપવામાં આવેછે. જે સાહેબોએ કંઇપણ છપાવવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ મેનેજરને મળીને ખુલાસો કરી જવો.

મેનેજર,

**જમનાદાસ ભગવાનદાસ,**

બુકસેલર, પબ્લીશર અને કમીશન એજન્ટ,

દુકાન નં૦ ૧૦૩, ભીંડીબજાર; મુંબાઇ.